

Κριτική Θεάτρων

«Ντόνα Ντιάνα»

ΤΟΥ ΑΥΓ. ΜΟΡΕΤΟ.—ΜΕΤ. ΔΙΟΝ. ΡΩΜΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΙΑΣΟ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

Λίγο, αλλά καλό τὸ ἔργο τοῦ Αὐγουστίνου Μορέτο «Ντόνα Ντιάνα» ποὺ παίζει ὁ θίασος τοῦ Ἑθνικοῦ.

Ὅχι πὼς εἶναι τίποτε τὸ σπουδαῖο. Σέ μιὰ κοινὴ ἀντίληψι στηρίζεται: Ὅτι ὁ ἔρωτας εἶναι ἀνίκητος ἀπὸ ὅποιανδήποτε λογικὴ καὶ ὅτι ἀρκεῖ τὸ κέντρισμα τῆς γυναικείας φιλαρέσκειας καὶ τοῦ ἐγωῖσμοῦ, γιὰ νὰ μὴ μείνῃ καμμιὰ καρδιά ἄτρωτη ἀπὸ τὰ βέλη τοῦ θεοῦ τῆς ζωῆς.

Εἶναι ὅμως ἓνα τρελλὸ παιχνίδι ἔρωτα καὶ ἐξυπνάδας, ἀνάλαφρο καὶ χαριτωμένο, ἀληθινὸ κομφοτέχνημα καλαισθησίας καὶ εὐθυμίας.

Καὶ ἔτσι ἀνάλαφρο, σὰν ὁ νάερη δαντέλλα τὸ ἔστησε στὴ σκηνὴ καὶ ὁ Τάκης Μουζενίδης, μὲ χορὸ καὶ μουσικὴ, σὰν μιὰ γουστόζικη μασκαράτα, σὲ γελοιογραφικὰ κωμικὴ γραμμὴ.

Ἡ Μαίρη Ἀρώνη ὡς Ντόνα Ντιάνα καὶ ὁ Νίκος Τζόγιας ὡς Δὸν Καῖσαρ, πετυχαίνουν ἐξοχὰ τὸ παιγνίδι τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ἐσωτερικῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς

ἐξωτερικῆς προβολῆς, μὲ ἐκφραστικὴ εὐστροφία.

Ὁ Εὐάγγελος Πρωτοπαπᾶς, πλάθει μὲ πολὺ κέφι τὸν πανέξυπνο ὑπηρέτη Περίν, ἓνα εἶδος διαβολανθρώπου ποὺ μὲ ἀγαθοποιὸ πνεῦμα στήνει τὴν φάρσα καὶ μὲ τὰ νήματά του κινεῖ σὰν μαριονέττες τὰ πρόσωπα ποὺ πέφτουν στὰ δίχτυα τοῦ ἔρωτα.

Ἐπιτυχημένα κωμικὸ τύπο εἶναι καὶ ὁ Ἄρης Μαλιαγρὸς ὡς Δὸν Διέγο, ἐνῶ ἡ Ἄννα Κυριακοῦ, ἡ Ζέττα Κονδύλη καὶ ἡ Κικὴ Ρέππα, παίζουν ὡραῖα τὶς ἐρωτευμένες κοπέλλες. Εὐχάριστη ἡ πρωτοτυπία τῆς μουσικῆς σὲ δυὸ πιάννα, μὲ τοὺς Ν. Ἰννατιάδη καὶ Γ. Κουρούπο.

Πολὺ ὡραῖα εἶναι τὰ ἐλαφρὰ καὶ γραφικὰ σκηνικὰ τοῦ Κλ. Κλώνη, μὲ τὰ ἀνοιχτά τους γρώματα καὶ ἀντίστοιχα ὡραῖες οἱ ἐνδυμασίες τοῦ Ἀντ. Φωκᾶ. Ἡ ἔμμετρη μετάφρασι τοῦ Διον. Ρώμα στέκει θεατρικά.

ΜΠΑΜΠΗΣ Δ. ΚΛΑΡΑΣ